

Előfizetési ára: egész évre 8 forint.
Félévre 4 forint.
Évnyegyedre 2 forint.
Egyes szám ára 16 kr.

Szerkesztőség: Szentkirályi-u. 22. 1. em.
Kiadóhivatal: egyetem-utca 4. sz.
Hirdetéseket felvevő hivatal
IV., Szervita-tér 8. sz.

XIII. kötet.

Budapest, 1898. január 2-án.

1. szám.

Bökkenő.

Asszony. Nálunk vacsorát sohse kell főznie.
Szakácsné. Akkor én bizony nem is állok be.
Asszony. Miért? kap azért vacsorapénzt.
Szakácsné. Hát a katona unokatestvéremmel mit-
tévő legyek?

Szabad ég alatt.

Ott a hol a gyors madárral
Fenn röpül a gondolat,
Ott szeretek álmodozni,
Künn a szabad ég alatt.

El-elnézem a virágot,
S hallgatom a méla dalt, —
Szebb a virág, szebb a nóta
Künn a szabad ég alatt.

Elnézem a sárga őszet s a
Messzeszálló madarat,
Édesebb az elmulás is
Künn a szabad ég alatt.

Ó csak ottan sejt a szivünk,
S mond az ajkunk igazat, —
Nem hazudik a természet
Künn a szabad ég alatt.

A hazugság, hol elbújhat:
Szereti a négy falat, —
De künn lakik az igazság,
Künn a szabad ég alatt.

Haan Béla.

Gondoskodás.

Leány (anyjához, a ki férjét várja haza a korezmából).
Hagyd már abba, mama, a kuklipredikációt, különben
nem marad belőle a papának!

Vármegyeszerte híres ifjak voltak Bánlaki, Boróka és Józán uram. Senkisémet követett el annyi csíny — annyi furfangosabbnál-furfangosabb dolgot, mint ők hárman. És nem is csapott senki olyan hatalmas, országgra-szóló lumpolásokat, mint ugyancsak ők hárman. Ha egyszer megkezdték, se vége, se hossza nem volt a dárídónak, folyt a különféle jobbnál-jobb fajta bor veder számra éjjel, nappal; egész héten keresztül. A cigány is szünetlenül húzta; nem engedtek neki pihenőt körömszakadtáig. A bankónak se volt hija, még a nagybögös arcát is kiragasztották ropogós banknótákkal. Hej! valóságos gyöngyélet volt az.

Ámde végre is Bánlaki ifiuram szülei megsokalták kedves fiuknak ezt a tétlen, ezt a dinom-dánomos életét, no meg a sok pénz pazarlását is, hát a családi tanács elhatározta, hogy végét szakítandó ennek az állapotnak, meg fogják az urfit házasítani. Keresnek majd a számára egy ügyes, jóra való, talpraesett teremtet, a ki aztán majd ránczba fogja szedni ő kelmét.

Nem kellett sokáig keresni, csakhamar találtak is számára egy minden tekintetben teljesen megfelelő jó módú, tűzről pattant leányt, a kinek jó tulajdonságai mellett még egy oly édes anyja volt, a kiről az ellensége se mondhatta volna, hogy főelve az volna: hallgatni arany!

A választást csakhamar tett is követte; ifjú Bánlaki uram annak rendje és módja szerint kénytelen volt meg kérni a leányt, s nemsokára rá megvolt a lakodalom is.

No szegény ifjú Bánlaki uram, most aztán folytatd a korhely életet, mikor melletted van egyfelől a menyecske, másfelől pedig a rettegett anyós!

Igen természetes, hogy vége szakadt a dinom-dánomnak. Bánlaki uramnak otthon kellett üldögélni a felesége mellett, s jóllehet az unalom majdnem tönkre silányította, neje nélkül nem mehetett sehová sem.

Micsoda kinos napokat kellett átélnie! Olyankor meg, mikor pajtásai egy-egy újabb csínyjéről, avagy nagy szabású multságairól hallott valamit, pláne olyan fájdalmas érzések lepték meg, mintha egy egész sor zápfogát húznák ki.

Csigalassusággal telt-mult az idő, s egyszer aztán a véletlen úgy hozta, hogy Bánlaki uram felesége gyöngéledett, Bánlaki uramnak halaszthatatlanul be kellett mennie a megye székvárosába valami peres ügy elintézése végett. Ennélfogva, minthogy a felesége nem mehetett vele, befogatott és egyedül hajtatott be a városba. Elindulása előtt azonban szentül meg kellett fogadnia és becsületszavát adnia, hogy a mint dolgát elvégezte, azonnal visszafordul és haza hajtat a nélkül, hogy egyetlen pajtását is fölkeresné.

Bánlaki uram mindent a legnagyobb készséggel becsületszavára fogadott.

Meg is tartotta szavát, a mint elvégezte dolgát, azonnal visszafelé fordult erős elhatározással, hogy egyenesen haza hajtat.

De hát ember tervez, Isten végez.

A mint a kocsis épen a lovak közé akart suhintani, abban a pillanatban fordult be az utcásarkon egy fogat Boróka és Józán urammal.

Önként következik, hogy ily körülmények közt nem szabadulhatott meg Bánlaki a két pajtás ölelő karjai közül.

— No hála Isten, Miska! — kiáltá Józán, — hogy már egyszer újra láthatunk; azt hittük, hogy meghaltál, hogy sohasem mutatod magad.

— Szégyeld magad! — tóditá a dolgot tovább Boróka. — hogy lehet egy Bánlaki Miska olyan nagy szoknya-hős! de reméljük, hogy most már velünk tartasz s a viszontlátás örömeire megiszunk egy pohár jó bort!

Bánlaki uram ugyan eleinte egy kissé szabadkozni próbált, de mikor aztán kételkedni kezdtek a pajtások, hogy már talán nem is tud inni s a felesége meg valószínűleg nem is engedi, hogy bort igyék, hanem mint a hal, vízzel él, felülkerekedett benne az ősi virtus s nem akarta ezt magán száradni hagyni, hanem elment a pajtásokkal egy pohár borra.

Az egy pohár borból igen hamar lett kettő, három, — egy liter — oda kerültek a cigányok is, és így tovább — elkövetkezett a másnap reggel is és az egy pohár borból még mindig tartott.

Bánlaki uramat azonban reggel felé már nagyon is furdalta a lelkiismeret, hogy feleségének adott becsületszavát nem tartotta meg, valami ürügy alatt hát megszökött, és hajtatott gyorsan hazafelé.

A mint megérkezett s behajtatott az udvarra a tornác elé, hát már ott álltak a tornáczon a feleség és az anyós teljesen neki gyürkőzve s duettben ugyancsak rajzolgatták neki, hogy milyen ember az, a ki becsületszavát sem tartja meg; lefestették korhelynek, háza-kerülőnek, hasonlítgatták egy olyan állathoz, a kinek nevét a részeggel szokás kapcsolatba hozni!

Bánlaki uram a kocsiban felállva egy darabig csak túrte, szép szerével hallgatta a feléje zuduló szebbnél-szebb kifejezéseket és ökölmotogásokat, végre azonban megsokalván a dolgot, fogta magát s újra a koci ülésére vetvén magát, rá kiáltott a kocsisra:

— Pista, hajts vissza az «Arany oroslánhoz»!

Pista közéje csapott a lovaknak s Bánlaki uram visszament a még javában mulató pajtásokhoz s nem is került haza egy hétig. Mikor aztán egy hét múlva újból haza-került, nem lehetett a háznál irmagul se találni veszedő feleséget és — fenyegetőző anyóst.

Mészárszékben.

Asszony (rendkívül sovány). Már megint több csontot adott, mint húst. Az uram mindig veszekszik velem, hogy annyi csontot viszek háza neki.

Mészáros. Azt már nem hiszem, mert ha nem szeretné az ura a csontot, nem vette volna magát feleségül.

A képesség.

— Micsede? téged bevásztották a küzjölésbe?

— Be hát!

— Nű hollod, eztet el se tudok képzelni!

— Miért nem? felállni és szovozni csak én is tudok tolán!

Költői véna.

— Ha egy kis bort iszom, rögtön tudok egy kurta verset összeírni.

— Te csak hagyj fel azzal a verseléssel, mert még utoljára majd a kurta versek után kedvet kapsz hosszabbakat is próbálgatni a pinczében.

Szegény tatár.

Dákó Rudi. Mi lelt téged? Sehol sem vagy látható. Talán szerelmi kalandok után futkosol?

Barom Pál. Ha csak az volna. De én még rosszabbul jártam!

Dákó Rudi. Talán párbajoztál?

Barom Pál. Azt nem, hanem megőszültem!

Alapos ok.

— Elküldték a falusi suhancot a patikába orvosságért.

— Hát ostya kell-e hozzá? — kérdi tőle a gyógyszerész.

— Nem kell annak ostya, instálom, a kinek viszem, mert hát református ő kelme, — válaszolja komoly képpel a suhancz.

A megbüntetett henczegés.

Vonatvezető (egy koczavadászhoz, a ki szép nagy őzbakot visz a kocsiba). Ejnye, de szép őzbakot ejtett el! Nyomhat vagy tizenöt kilót?

Koczavadász. Tizenöt kilót? Huszonötnél is többet nyom!

Vonatvezető. Igen? Akkor tessék feladni málhának, mert a kocsiba csak huszonöt kiló szabad-podgyászt lehet bevinni.

Biró előtt.

Biró. Mondd csak, more, miért loptad ezt a libát?

Czigány. Azsért, kirem áláson, mert á Jézuská úgy se hozs nekem ajándikot, hát hozstám én magámnak.

Nem úgy értette.

Tanító. Mondd csak, fiam, miben halt meg apád?

Tanuló. Az ágyban.

A féltékeny.

Férj. A jégen Kun Ella kisasszony is elesett.
Nő. Béla, remélem, nem néztél oda!

Másodvirágzás.

Vén embernek is lehet
Ifjú még a szive;
E szép elvnek manapság
Számptalan a hive.

Mennyi agg szerelmet vall
Serdülő leánynak;
És ha gazdag, akad is
Párja akárhánynak.

S a ki nőt hoz a házhoz,
Azonnal belátja,
— A mit eddig nem tudott —
Hogy sok a barátja.

Örül a nagy sikernek,
Mely a nejét éri,
Mig az irigy rossz világ
A szarvait méri.

Való.

Igaza van.

Faggyú Marczy, a jeles zsebmetsző maga elé rakva
dús zsákmányát, örömtől duzzadó arczczal kiált fel:
— Igazán, gyakorlat teszi az embert mesterré!

A helyettes.

Anya. Minek adtál olyan jó pár eszimat annak a
Csóré cigánynak? Jó lett volna viseltes is!

Legény. Hagyja el, édes anyám! Akkor nem hinné el
a Gondosék Maresája reggelenkint a nyom után, hogy
én jártam a hóban az ablakuk alatt annyit.

Még korán van.

Inas (az urához súgva). A pezsgőt hozhatjuk már?

Ur (súgva). Még csak fehér bort, hiszen még alig részeg
valaki!

Arra épen jó.

Rebeka. Ez o Rothnagel igozán tulakodó edj fiotol
ember. Már olyan hidegen beszélek hozzá, még se nem
todom lerázni o nyokomról!

Apa. Rothnagel? Kérdezzél meg tőle, nem okorño
nálom ügynök lenni? Hiszen ódj látszik, ő erre szöle-
tett, ho ilyen tolojdonságoi vonnok!

Fényképésznél.

Anyós. Azt szeretném, hogy a kép minél jobban
hasonlítson.

Fényképész. Akkor csak mentől barátságatlanabb
arczot tessék vágni.

Sóhaj.

Nő. Ugy-e, édes Bélám, én vagyok a te egyetlen gondolatod?

Férj. Igen és ettől az egy gondolattól nem tudok megszabadulni.

Kék leány.

«kék asszony» operettet
Játszották a színpadon,
A nézőknek nagyon tetszett,
S én — mást néztem, mondhatom.

Szép leány ült páholyában ...
A szívünkkel — hallga csak! —
Kék szemekkel, kék ruhában
Kék leányok játszanak.

Vonz a nóta, tart a mámor,
Mig a függöny leforog, —
S álmodozunk kék leányról,
A mig hó szívünk dobog.

Haan Béla.

Jó beosztás.

Asszony. Micsoda, már megint disznótorba mégy?
Férj. Megint? Istenem, hát egy este csak nem mehetek ötből is egyszerre? Ki győzne annyit enni és inni?

A póruljárt koczavadász.

I.

II.

III.

IV.

Ördögüzés.

Mondják, hogy az ördög
 Tagadva az égit:
 Templomaink mellett
 Kápolnákat épít.
 És roppant furfanggal,
 Mely kelyhet tárva nyit:
 Szirmokra tépdeli
 A hit virágait...
 Régen arra, a kit
 Az ördög megszállott:
 Halkan rá olvastak
 Egy pár Miatyánkot.
 És körül füstölték
 Mirhával, tömjénnel —
 — Tán csak nem azért, hogy
 Mielőbb vinné el?
 Nem tudom, csak mondom,
 Hogy a többek között
 Nem könnyű elűzni
 Magát az ördögöt.
 Mert a legnehezebb:
 Mondani igazat...
 És ekkor az ördög
 Rohanva elszalad.

Szathmáry Károly

Nem furesa,
 ha némely grófnak üres az erszénye.

Temetésen.

— A Susták koma is jobban tette volna, ha nem ebbe a kutya hidegbe költözött volna el a másvilágra. Még mi is megszenvedünk miatta.

— Az ám, de hát ő mindétig olyan hóbortos természetű volt.

Mire jó?

— A második toaszt elmondására Fürgesit kérjétek fel.

— Miért épen őt?

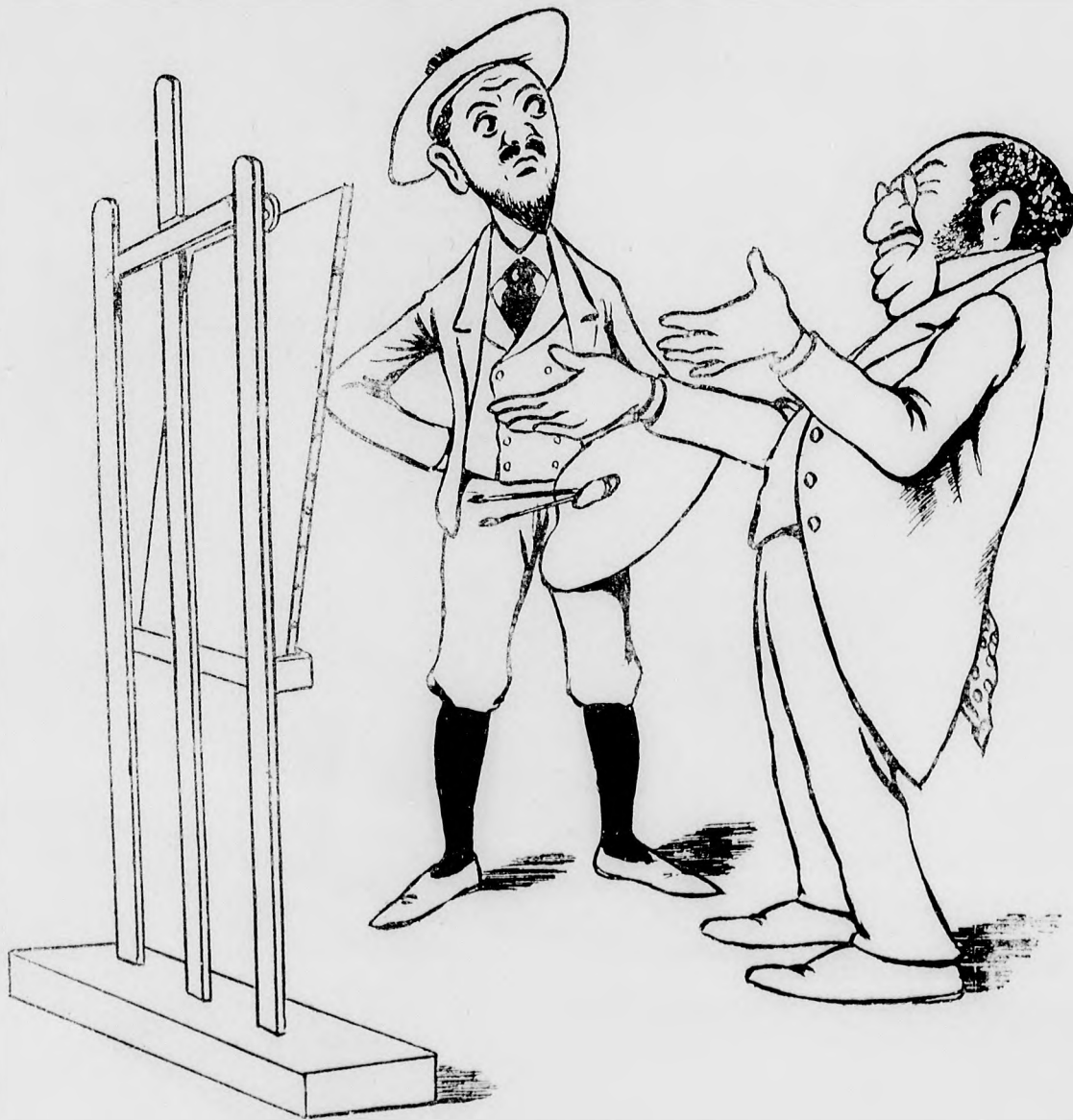
— Hát csak azért mert ez annyit és olyasmiket elbeszél, hogy mindenkinek elmegy az étvágya az evéstől.

Alapos kúra.

— Ez a Tóni bácsi mindig csak az ifjú kalandjairól beszél a fiatal leányok előtt.

— Ugyan miért nem ültetitek a Feketéné mellé, a mellett tudom, elmenne a kedve!

Jól érti.

Kohn. Micsede? ezer flarind ez o kép?!

Festő. De sok munka van ám rajta!

Kohn. Sok, de kevés festék!

Cseberből vederbe.

Egy törvényszéki aljegyző teára volt hivatalos egy családhoz. Tea után zongorához ült a háziasszony és énekelni kezd. Az aljegyző unalmában ásit. Észreveszi ezt a háziasszony és megkérdezi tőle:

— Unatkozik nálunk aljegyző úr!

— Oh nagysád, legkevésbé sem, — mentegetődzik a szegény vendég, — ha ásitottam, annak oka nem az unalom, hanem hogy üres a gyomrom.

Mennyiségtani órán.

7

Tanár. Mondd meg nekem, Butykos, hol van a világ tengelye?

Diák (hallgat).

Tanár. Ha egy vonalat képzelsz, a mely át haladva a koponyádon, azt szimmetrikusan osztja s mind fölfelé, mind lefelé meghosszabbítva a végtelen világegyetem határáig ér, látni fogod, hogy ez a láthatatlan vonal a világegyetem tengelye.

Ki az okosabb?

- Az út közepén összeütköznek két szekér. Az egyikben ülő öreg kocsis rá rivall fiatal kollegájára:
— Te akasztófárávaló, hát miért nem tértél ki?
— Mert azt hittem, hogy kend lesz az okosabb.

Kétes dicséret.

Háziasszony. Már, hogy mondhatja Nagysád, hogy rossz a kávéja?! Ha majd, a mit minélelőbb remélek, szerencsétlen oszonnára, meg fog győződni róla, hogy én sokkal rosszabb kávékat adok a vendégeimnek.

Ismertető jel.

Inas. A gróf urat egy kisasszony kereste.

Gróf. És nem mondta, hogy kicsoda? Nem hagyta itt a névjegyt?

Inas. Nem, csak az ékszerészének a címét adta át.

A praktikus kiadó.

Laczika. A te papád micsoda ajándékot adat veled a munkatársaknak?

Pistike. Az enyém: csupa üres emlékönyvet.

Laczika. Emlékönyvet?

Pistike. Tudod, ebbe mindegyik ír valamit. A sok közül aztán mindig akad néhány, a mit a lapba felhasználhat.

Ozsonnán.

Margitka. Mama, kérek még egy darab kalácsot. Csak nem ihatom meg a kávémat — szárazon!

Nem szavatartó.

Bíró. És miért ütötte a vádlót pofon?

Vádlott. Mert meg akartam tudni, hogy lehet-e benne bizni, beváltja-e a szavát? Mindég azt mondogatta: a ki őt egyszer arczul üti, az nem él tovább.

Bíró. És ő mit tett, mikor ön arczul ütötte?

Vádlott. Egy szót se szólt, hanem egyenesen ide futott.

A végzetes találka.

Csillagos, szép nyári este;
Csend honol a tájon.
Iduska az erkélyen ül,
Kerüli az álmot.
Szösztörte haját a lágyszellő
Csókogatja kéjjel.
Hű lovagját Oszkárt várja,
Eljön még az éjjel.
Éji pillék, kis bogárkák
Zümmögnek fülébe;
Égről milljó apró csillag
Mosolyog feléje.
Kastély alatt patak folyik,
Felhangzik danája...
Bübbájós kép! de ő mindezt
Nem hallja, nem látja.
Nyugtalanul tekint széjjel,
Balsejtelmek tépik;
Szösztörte szép fejébe nem fér:
Oszkár mért is késik.
Eddig pontosan megjelent,
Nála ez oly ritka;
S im' kellemes hang csendül meg:
«Ida! Ida! Ida!»

Megmozdul a sűrű bokor,
Lombsuttogás hallik;
Szép Iduska szivdobogva
Az erkélyre hajlik.
Kezeiből tölesért csinál,
Ugy szól le a kertbe:
«Megyek már, édes Oszkárom,
Sietek kebledre.»

Halkan lábujhegyen fut le...
Már a kaput nyitja,
De most egész közel hangzik
A füléhez: «Ida!»
Szemtől-szembe két villogó,
Nagy szem mered rája...
Becsapja a kaput gyorsan,
Nem az ő Oszkárja.

Elszégyleve szökik tova,
Kiül az erkélyre;
Keble liheg, úgy bámul a
Sötét, csendes éjbe.
Eltűnődve csóváltgatja
Kedves, szösztörte fejét:
A kasznár számara honnét
Tudhatta meg nevét?

Reim Lajos.

Egy kis félreértés.

Nagybácsi (jogász öccséhez). Azt mondom neked, fiú, hogy most utoljára váltottam ki az órádat a zálogházból.

Jogász. De kedves nagybátyám, hát hol zálogosítsam el ezután?

Felhívás előfizetésre.

Kérjük olvasóinkat, a kiknek előfizetésük e hó végén lejár, s a humornak mindazon barátjait, a kik lapunk előfizetői közé óhajtanak lépni, az előfizetés összegének mielőbb való beküldésére, nehogy a késedelem a lap gyors szétküldésének útját állja.

AZ ELŐFIZETÉS ARA:

januártól márczius végeig ... 2 frt
januártól június végeig ... 4 frt
januártól december végeig ... 8 frt

Az előző évfolyamokból is áll még néhány teljes példány rendelkezésünkre, melyet előfizetőink 4—4 frtért rendelhetnek meg. *Az Urambátyám kiadóhivatala.*

A mai eselések.

- Hogy vagy megelégedve az új helyeddel?
- A helylyel csak meg volnék elégedve, de az urral sehogy se.
- Miért?
- Mert annyira balga, hogy a feleségén kívül mást nem is szeret.

Az iskolából.

Tanító. Mondd csak, fiam, miért kergette ki Isten Ádámot és Évát a paradicsomból?

Nebuló. Mert nem tudtak megosztani a leszakított almán.

Finoman.

Gyémántköviné (a szobalányhoz, a ki a tálról a földre esett süteményt felszedegeti). Mari! Ne a kezével! hiszen azért van ott az ezüst csipetű az asztalon!

Praktikus vállalkozó.

9

Egy építési vállalkozó 80 kr. napibérért két fiatal kőművessel meszeltette ki egy újonnan épült ház falait. A kőművesek munkájuk közben énekelni kezdtek s épen akkor toppant be hozzájuk munkaadójuk, midőn a «Szózat» lassu ütemére húzgálták a meszelőt. Boszusan szól rájuk a vállalkozó:

— Nyolcvan nkradjár napibérért ne a «Szózat»-ot, hanem valami frisebb nótát énekelhetnétek, például ezt: «Ritka buza, ritka árpa, ritka rozs», melynek ütemére aztán a meszelők is gyorsabban mozogtak.

In vino veritas.

In vino veritas;
Borban az igazság,
Elterjedt közmondás, —
Gyakran hangoztatják.

A szegény ember is
E mondásban bizik;
S mert igaza soh' sincs:
Sárga földig iszik.

Reim Lajos.

Miért lövöldöz?

— Hát kendnek van vadászengedélye, hogy ott a nyulakra puskázzat?

— Dehogyan van, hanem a tekintetes úr meghagyta, hogy holnapra legyen nyúl, mert vadászni fog menni.

Relfa. Jó kívánatait köszönjük és viszonzozzuk. Az adomák-ból válogatunk. — *Sepsi-Szt-György, V.* Bizony színét se láttuk. Nem első eset, hogy ő kelme fülön fogja a miénket. Majd a kör-mére koppintunk. Azért jól teszi, ha jövőre egyenesen hozzánk küldi. — *Budapest, R. L.* Nálunk is csak újévkor cserélnek gaz-dát, azért késett a várt vendég. — *Budapest, Sz. K.* A közlendők közé tettük. — *Piczula.* A reklamáltak nem vesztek el, csakhogy nem sülték el úgy, mint szerettük volna. — *Budapest, V-ó.* Jut is, marad is jövőre. — *Budapest, K. K.* Van miben válogatni.

Szt-Lukácsfürdő

Téli és nyári gyógyhely. Nagy kénes iszap-fürdő, iszapborogatás, douche-massage, kő- és kádfürdő, rheuma, köszvény, neuralgiák, ischias stb. ellen. Gőzfürdők, uszodák. Olosó és szép lakások. Prospektust küld ingyen az igazgatóság. **Budapest.**

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi **FRUND.**

Bárminemü tüzelési biztosítások előnyös és méltányos feltételek mellett.

Balesetbiztosítás sorsolással.

Biztosítás terén meghonosított legfontosabb újítás

a

HAZAI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG

által bevezetett

betörés elleni biztosítás

amely mindenkire nézve,

magános, kereskedő, irodatulajdonos, bank, takarékpénztár, ékszerész, gyáros s bár-
kire nézve is egyaránt fontos és nélkülözhetetlen.

Kocsik biztosítása elhajítás ellen.

Ügyes megbízható ügynökök fix fizetés mellett felvételnek.

Leitersdorfer D. és Fia férfiszabóknál

Budapest, koronaherczeg-utca 6. és Kossuth Lajos-utca 20.

Kész téli kabát minden kivitelben 15–50 frtig.

Szörmebéléssel vagy prémdiszítéssel 20 frttól 100 frtig.

Sacó-öltözet 14 frttól 30 frtig.

Méret utáni rendeléseknek angol s skót szövetkülönlegességek.

Művészies szabás.

Elegáns kivitel.

Magyar diszruháknak külön osztály.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége

József főherczeg udvari szállító.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési cikkeket tábornokoknak, tisztéknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztisztéknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek legelegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállító.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

Pontos címre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

YOST IRÓGÉP

a világ legjobb gyártmánya.

A létező legtekétebb irógép.

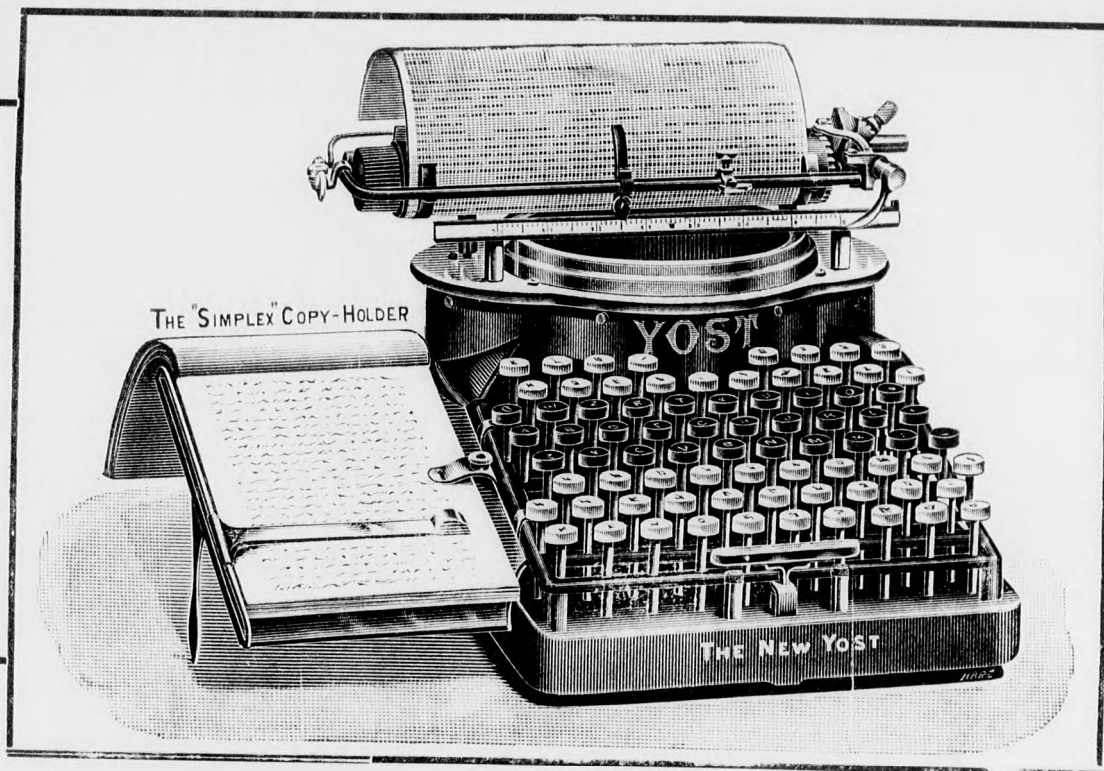

A magyar királyi vallás- és közoktatásügyi miniszter 1896. évi június hó 4-én, 21.465. szám alatt kelt rendeletével a The New Yost Typewriter Co. amerikai irógépgyár irógépeit (kapható Yost Typewriter Co. Ltd. budapesti cégénél, New-York palotában) állami tanintézetek részére leendő beszerzésre ajánlotta.

Festékszalag mellőzve.

Kiváltó (Umschalter) nélkül.

Faalkatrészek kiküszöbölve.

Központi vezeték.

Teljes billentyűzet.

Az egész szerkezet átlag aczélból készítve.

A YOST nagy sikerrel van használatban:

A magyar kir. kormányánál.

Az angol " "

A francia " "

Az indiai " "

A német " "

A horvát országos " "

A kir. miniszterelnökségnél.

" keresked. miniszteriumnál.

" pénzügy " "

" közoktatásügyi " "

" honvédelmi " "

" főszámvevőszéknél.

M. k. posta- és távirdaigazgatóságnál.

M. k. államvasutak igazgatóságnál.

Cs. és k. 4 hadtest parancsnokságnál.

M. k. kereskedelmi muzeumban.

Ganz és Társánál.

Pesti magyar kereskedelmi banknál.

YOST TYPEWRITER Co. Ltd.

Budapest, New-York palota.

Magyarország és a Balkán államok központi telepe.

Néhány év alatt 40.000 drb. adatott el.

